

VICENT RIBAS PRATS,
per la gràcia de Déu i de la seu Apostòlica,
bisbe Ebusità

Desbordo de goig en el Senyor i me'n alegro en el meu Déu: perquè m'ha vestit amb les vestidures de la salvació i m'ha recobert amb un mantell de justícia, com un nuvi que s'adorna amb una corona, o com una núvia que s'adorna amb les seves joies. Amb aquestes paraules agafades del profeta Isaïes (61,10), tinc l'immensa alegria d'anunciar a tota l'Església d'Eivissa i Formentera i a tots els homes i dones de bona voluntat que el Sant Pare, el Papa Lleó XIV, ha signat avui el decret de beatificació de 20 sacerdots que, durant la persecució religiosa desencadenada el 1936, van morir com a màrtirs per confessar l'amor de Déu manifestat en Crist Jesús, el nostre Senyor (Rm 8,35).

La vida d'aquests homes és un reconeixement de la presència i l'acció de Déu i constitueix el *credo* més eloqüent que un cristià pot professar. No es tracta d'una confessió improvisada, com si fos el fruit d'uns avatars històrics terribles, sinó d'una autèntica professió de fe, el fruit assaonat de tota una vida inspirada i guiada per *l'esperit de fe*.

Contemplar les seves vides i els seus testimonis ens porta a descobrir com, des de la fe, varen viure radicalment, és a dir, des de l'arrel mateixa, i amb una profunda experiència de la misericòrdia de Déu Pare, sempre atent i preocupat pels seus fills i filles. *Les seues vides són el compliment constant de les paraules de Sant Pau: res no ens pot separar de l'amor de Déu que és en Crist Jesús, Senyor nostre (Rm 8,39).*

Per això, van ser sempre un testimoni que no s'ha d'oblidar ni postergat.

No oblidar significa, sobretot, mantenir viva la memòria de cadascun d'ells, recordant no només el seu final, sinó, fonamentalment, tota la seua vida. Un màrtir és testimoni de la fe i també el *mestre d'una vida santa*.

Esdevenir mestre d'una vida santa pressuposa la identificació total amb Crist. Aquesta identificació comença amb el baptisme. Nascut a una vida nova per l'aigua i l'Esperit (cf. Jn 3,5), el cristià rep els títols *d'home nou* (cf. Ef 4,24) i de *persona justa* (cf. Rm 5,19; 1 Jn 2,29). Ha estat incorporat a Crist, l'home nou per excel·lència i l'únic just. Formar part de Jesucrist significa viure conscientment la nostra pertinença a Ell: la fe, l'esperança i l'amor han de ser els indicadors permanents de la nostra identificació amb Jesús.

Fer nostra la vida de Crist també significa identificar-se amb l'Església, amb la parròquia. La vida cristiana està assentada sobre una història gloriosa d'eclesialitat, certament no exempta de sofriment i dificultats. És una vida de fe, esperança i amor per donar testimoni de Jesucrist allà on siguem.

Cadascun dels 20 pròxims beats ens mostra la imprescindible vinculació de la vida cristiana amb la parròquia, ja que, sense ella, la identificació amb Crist podria quedar reduïda a un pur humanisme. Déu actua a la parròquia i per la parròquia. Per tant, avui també recordam aquelles parròquies i llocs on tots ells van donar testimoni de Crist: El Pilar de Formentera, Sant Carles, Sant Francesc Xavier, la S. E. Catedral, Sant Rafel, El Salvador de la Marina, Santa Gertrudis, Sant Francesc de Paula, Sant Joan, Sant Jordi, Santa Eulària, Sant Mateu i Sant Vicent.

No oblidar l'exemple d'aquests màrtirs és, a més, engrandir la dignitat de la persona i contribuir a la humanització de la vida del nostre poble. És fer present, per mitjans humans, la realitat de Déu que viu, que ens coneix i ens estima, i en la mirada del qual vivim. De Déu que reconeix la nostra responsabilitat i de la qual espera la resposta del nostre amor, realitzat i plasmat en la nostra vida quotidiana.

Els ens animen a viure amb compromís, des de l'Evangeli, la nostra humanitat. Ser cristià no és una condició que només mira cap al futur. Ha de ser, sobretot, una realitat present. Dues paraules defineixen el present: *aquí i ara*. Qualsevol àmbit en què ens trobem és el lloc i el moment oportú per proclamar i viure l'Evangeli de Crist.

La nostra societat, a causa de la desorientació i la confusió actuals, necessita veritats humanes i cristianes. Aquestes veritats que pateixen el rebuig d'una cultura que no accepta la seva naturalesa absoluta i transcendent, han de ser proclamades a través del testimoni de la pròpia vida. Un vegada més, aquests màrtirs es fan presents com a *mestres de vida, mestres d'humanitat*. D'aquesta manera, la seva propera beatificació és la llavor d'una nova cultura de la vida i de l'amor, en la qual cadascú assumeix la seva responsabilitat per construir una societat cada cop més justa, fraterna, humana i religiosa.

Joan Torres Torres, Antoni Tur Costa, Antoni Roig Guasch, Josep Tur Bennassar, Miquel Planells Tur, Josep Ramón Escandell, Joaquim Cirer Sala, Josep Riera Bonet, Antoni

Cardona Vingut, Josep Torres Torres, Marià Roig Marí, Josep Ferrer Guasch, Antoni Marí Torres, Ignasi Serra Riera, Antoni Ramón Orvay, Marià Escandell Roig, Miquel Riera Bonet, Andreu Tur Tur, Josep Tur Ferrer i Josep Serra Ribas són les víctimes escollides per la irracionalitat i l'odi humans, que creu que així acabava amb la fe, amb l'esperança i amb l'amor cristians, considerats com a ingerències intolerables en les qüestions humanes. Qui provoca el martiri pensa que, amb la mort dels cristians, ha vençut Déu.

A la nostra societat, no poques persones viuen com si Déu s'hagués tornat un ésser llunyà i abstracte. Com a conseqüència, ja no es creu que l'ésser humà és important als ulls de Déu. Es pensa i s'actua considerant que totes les coses són, en definitiva, les nostres, i que per a Déu no tenen gaire importància, ni el preocupen. Homes i dones hem decidit construir-nos nosaltres mateixos i reconstruir el món sense comptar realment amb Déu. Prescindint de Déu, l'ésser humà perd el seu gran valor i la seua dignitat. La conseqüència inevitable és la relativització ètica; la manipulació interessada propiciada per ideologies polítiques o sistemes econòmics; i la recerca del sentit de la vida en allò fugaç i transitori.

És aquí on el testimoni dels màrtirs, *mestres de vida santa i d'humanitat* es fa particularment necessari. Ahir van ser aquests 20 sacerdots i molts altres homes i dones els que van testimoniar valentament a Crist. Avui, som nosaltres els qui hem de donar testimoni de Crist i de l'Evangeli.

Per comprendre amb profunditat aquestes paraules i viure-les amb autèntica vocació cristiana posam la nostra mirada a Santa Maria d'Eivissa. De la Verge deia sant Bernat: *El martiri de la Verge està suggerit tant a la profecia de Simeó com al relat mateix de la Passió del Senyor ("Sermó per al diumenge de la vuitena de l'Assumpció", núm. 14)*. Acudint a Ella confiadament, li suplicam que ens ajudi a donar un testimoni, cada dia més autèntic i valent, de la bellesa, del valor i de la veritat de la vida de fe, esperança i amor.

En les seues mans posam també les nostres illes d'Eivissa i Formentera, perquè, per la seua intercessió i la d'aquests 20 màrtirs sentim dins nostre la força de la crida de Déu, que ens proposa el camí d'una vida de santedat i humanitat: camí d'alegria, d'amor i d'intimitat amb el Senyor Jesús.

Per tot això, DECRET:

1.- El proper dia 24, Solemnitat de Sant Joan Baptista, *"el més gran entre els nascuts de dona [...] que va merèixer donar el suprem testimoniatge de Crist, vessant la seva sang per Ell"*, a les 12 del migdia es voltegin o es facin repicar totes les campanes de les parròquies i esglésies obertes al culte de la Diòcesi.

2.- A totes les misses del diumenge dia 28, des de la vigília del dissabte 27, es faci a la pregària dels fidels una pregària d'acció de gràcies pel reconeixement del martiri i propera beatificació d'aquests 20 sacerdots.

3.- Se celebri a cada parròquia o església oberta al culte una missa d'acció de gràcies pel reconeixement del martiri de Joan Torres Torres i companys, abans del dia 4 de juliol.

4.- Es llegeixi a tots els fidels de les diferents parròquies la introducció al present decret en el moment de l'homilia de la missa d'acció de gràcies.

Donat a Eivissa, a divuit de juny de dos mil vint-i-sis.

+ Vicent Ribas Prats
Bisbe d'Eivissa

Per mandat de Sa Exc^a Rdma.

Mª Fernanda Roa Nonide
Canciller Secretària General